

SANT JUST DESVERN pàg 3
Estira-i-arronsa entre les entitats i l'Ajuntament pel futur de Can Freixes

SANT JOAN DESPÍ pàg 14
Joan Dausà presentarà el seu disc 'Ho tenim tot' el 22 d'abril al Rodoreda

líniatres ^{9 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Abril 2022 · Núm.103 · liniatres.cat

Tornen les queixes pels exercicis militars a Collserola

Collserola Paisatge Viu diu que "no són ben vistos" però des de la institució militar al·leguen que són "curosos" pàg 16

Foto: Ajuntament d'Esplugues

pàg 10

Demanen rigor

Crit d'alerta pel tractament dels crims masclistes als mitjans

SENSE NOTÍCIES pàg 16
Continua la recerca de l'Adelina, la veïna de Sant Just desapareguda

ESPLUGUES pàg 10
"Recta final" per a l'obertura del Mercat de Can Vidalet

ESPORTS pàg 20
Salvat: "LAE Peña Esplugues va confiar molt en mi"

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

DE 6 AM A 1 PM DE DILLUNS A DIVENDRES
Amb
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**

Què fem amb les masies?

» El futur de Can Freixes (Sant Just) obre el debat sobre què fer amb aquestes cases històriques
 » A la comarca hi ha diversos masos que s'estan degradant perquè no se'ls dona cap utilitat

Francisco J. Rodríguez
SANT JUST

La masia de Can Freixes de Sant Just Desvern data del segle XVI i durant alguns anys va funcionar com a hospital o "casa de salut" per a religiosos. Ara està en desús, i l'Ajuntament té l'objectiu de rehabilitar-la i fer-hi algun equipament per a la ciutadania.

D'aquí que quan un grup de dones, sota la dinamització de la regidoria de polítiques de Gènere i Igualtat, van començar a treballar per crear un espai feminista al municipi fa dos anys, es pensés en Can Freixes per acollir-lo. Així, fruit d'aquella feina va sorgir la idea de crear la Casa de la Dona i ubicar-la a la planta baixa de la masia. Sense anar més lluny, fonts municipals informen que precisament aquest mes d'abril s'aprovarà el projecte d'adequació de l'edifici –finançat íntegrament pel consistori– i que, en un any i mig, Can Freixes ja podria acollir la Casa de la Dona.

Ara bé, hi ha diversos col·lectius, entre ells el Casal Popular la Sala, que han mostrat el seu desacord amb el procés que s'ha seguit i reclamen una consulta oberta a tots els veïns per decidir els usos de la masia. En aquest sentit, el passat dia 26 van celebrar un acte davant de l'edifici per exigir que s'obri a més entitats del municipi. Sigui com sigui, aquesta no és una polèmica nova. I és que el debat sobre l'ús que han de tenir les antigues masies disseminades per la comarca fa dècades que és sobre la taula.

UN PREC AL PLE

Seguint amb el cas de Can Freixes, l'estira-i-arrossa entre l'Ajuntament i les entitats s'arrossega des de fa uns mesos. De fet,

A dalt, a la dreta, sessió de ioga per a dones organitzada per l'Ajuntament davant la masia. A sota, una pancarta reivindicativa. Fotos: Ajuntament i Arran

el mes de novembre la Sala va presentar un prec al Ple per demanar que es fes un procés participatiu per decidir els usos de Can Freixes.

L'alcalde, Joan Basagañas, va respondre que veia més adequat l'espai de la Vagoneta com a seu per a entitats, més que no pas Can Freixes, que té unes dimensions "més reduïdes", va argumentar. A més, Basagañas va recordar que la instal·lació de la Casa de la Dona a la masia responia a un procés participatiu fet entre col·lectius femenins del municipi, cosa que va comportar les queixes d'alguns regidors, que al·legaven que no s'havia preguntat a tota la ciutadania.

Des de la Sala lamenten que el consistori fa servir el feminisme "com a excusa" per decidir els usos de Can Freixes i que pren decisions sense comptar amb els veïns. Des del consistori, per

la seva banda, defensen que la Casa de la Dona ha estat dissenyada amb l'ajuda de grups de treball de dones, que han definit els serveis i espais que podria necessitar aquest equipament.

Per altra banda, des del Centre d'Estudis Santjustencs, que va participar en l'acte del dia 26 de març impulsat per la Sala, assenyalen que estan a favor que es faci una consulta popular per escollir els usos de la part superior de l'edifici, però deixen clar que a la planta baixa ja hi ha decidit fer la Casa de la Dona.

EL DEBAT SOBRE L'ÚS

La polèmica per Can Freixes, com hem dit, no és pas nova. De fet, ha estat una constant a diversos municipis de la comarca amb masos abandonats. A la veïna Esplugues, sense anar més lluny, trobem el cas de Cal Suís. Aquesta masia del segle XVII va

ser ocupada el 2003 per una vintena de veïns de Finestrelles que en reclamaven l'ús social. Des d'aleshores, aquest espai autogestionat organitza activi-

situació i és el col·lectiu que ocupa la finca qui s'encarrega del seu manteniment.

Menys sort està tenint Can Cervera, una masia ubicada entre l'Hospitalet i Esplugues i afectada en el seu moment per un ARE (Àrea Residencial Estratègica) que se'n va anar en orris amb la crisi. Actualment, aquesta edificació del segle XVI-II pateix un avançat estat de degradació i una situació urbanística complexa que dificulta intervenir-hi.

Si Can Cervera, igual que Can Cadena, també a Esplugues, són exemples de patrimoni que cau a trossos, per contra hi ha el cas de Villa Victoria, una casa de principis del segle XX que forma part de l'ARE Montesa i que acollirà un equipament infantil. De fet, l'Ajuntament d'Esplugues manté obert un procés participatiu per dissenyar l'espai.

LA HISTÒRIA D'UNA MASIA

► La historiadora i arquitecta Olga Sbert, del Centre d'Estudis Santjustencs, explica que el primer nom de Can Freixes va ser **Torra d'en Ricart. No va ser fins a finals del segle XVIII que va acabar rebent el nom actual, que feia referència al seu propietari, Gabriel Freixes, qui la va remodelar.**

tats per a la comunitat i, malgrat algun intent municipal per recuperar-lo a través dels tribunals, el temps ha normalitzat la

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

 facebook
 twitter
 instagram

Tribuna

Govern sense rigor

per Elsa Artadi

Foto: Aj. de Barcelona

El TSJC ha tombat la Zona de Baixes Emissions (ZBE) de Barcelona i dels municipis limítrofs. És una mala notícia per a les necessàries polítiques de lluita contra la contaminació, que venen dictades, en bona part, per la UE. La sentència, però, dona la raó a Junts per Catalunya i a les al·legacions que vam presentar per modular algunes de les mesures i fer-les més racionals i progressives. Vam reclamar que el projecte incorporés estudis predictius per avaluar l'efectivitat real de les restriccions i una memòria de l'impacte econòmic sobre els col·lectius i els sectors més afectats, a partir de la qual aplicar mesures compensatòries. Vam demanar que es mantingués la moratòria per als vehicles de transport de mercaderies de manera indefinida i vincular la seva incorporació progressiva als estudis d'impacte econòmic de la ZBE.

Ada Colau i Jaume Collboni no van fer cas de cap d'aquestes aportacions i ara tot són laments. És probable que si les nostres esmenes s'haguessin incorporat a la ZBE, el TSJC no l'hauria tombat. El problema de fons, que fa temps que denunciem, és la manera de fer d'aquest Ajuntament, que no practica cap diàleg ni justifica les seves decisions. Aquesta manera de governar no deixa altra opció als que se senten perjudicats que recórrer a la via judicial per defensar els seus drets. És exactament el que ha passat amb la ZBE. I una bona eina de la lluita contra la contaminació ha

degenerat en una batalla judicial que pot acabar tenint un gran cost econòmic per a la ciutat i pot ser un fre per a les necessàries polítiques mediambientals.

La judicialització de la ZBE lamentablement no és una excepció. La pèssima gestió administrativa i les irregularitats freqüents d'aquest Ajuntament ens estan costant molts diners, molts endarreriments i molts problemes que paguem tots plegats. Hem vist com diversos projectes han acabat judicialitzats, i sovint amb decisions judicials contràries a l'equip de govern de

La judicialització de la Zona de Baixes Emissions lamentablement no és una excepció

comuns i PSC. Per exemple, ho hem vist amb el PEUAT, ho hem vist amb la Casa Buenos Aires de Vallvidrera i ho hem vist amb el projecte hotel·ler a Santa Madrona. I aviat ho veurem amb la reforma de la Via Laietana, un dels més grans despropòsits urbanístics que es poden imaginar.

També és possible que la Superilla de l'Eixample acabi judicialitzada. I això és possible perquè l'Ajuntament ha començat a licitar les obres sense tenir aprovat el projecte. La Superilla és un projecte

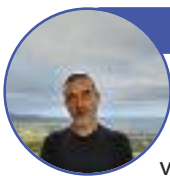
que no té cap urgència, però Ada Colau té pressa per tenir-lo enllestit abans de les eleccions municipals i per això tira pel dret, vulnerant la Llei d'Urbanisme de Catalunya i menyspreant de manera flagrant els processos participatius dels quals el propi Ajuntament fa bandera. No hi incorpora un pla de mobilitat, que seria el mínim exigible, ni tampoc estudis sobre l'impacte real que la peatonalització tindrà sobre el trànsit i sobre l'activitat econòmica i comercial. La Cambra de la Propietat Urbana ja ha demanat que s'aturin les obres per les greus irregularitats. Per exemple, com és possible que el termini que tenen les empreses per presentar ofertes per a les obres acabi abans que el termini que tenen els veïns i les veïnes per presentar esmenes i al·legacions al projecte? Això genera una gran inseguretat jurídica i és un menyspreu als ciutadans i ciutadanes que vulguin fer-hi aportacions.

Estem acostumats que comuns i PSC governin d'esquena a la gent i a l'oposició, però governar d'esquena als procediments més elementals és una indecència perillosa que es pot acabar pagant molt cara. Comuns i socialistes tiren pel dret amb una gran frivolitat, però hem de ser conscients que ens arrosseguen a tots amb la seva irresponsabilitat.

Elsa Artadi, presidenta del grup municipal de Junts a l'Ajuntament de Barcelona

Aquí es piula

El Twitter en paper

@XavierGudas

S'ha parlat molt de si els mitjans públics haviem de facilitar veu a l'extrema dreta, i gens sobre si haviem de fer el mateix amb personatges esotèrics, negacionistes, *conspiracionistes* i bocamolls. Convindria parlar-ne d'una vegada i enretirar micros a aquesta genteta farsant.

@andreaivilloria

En una estació de servei a França, en Yaromir (de 10 anys), que viatjava en silenci en el comboi, veu un piano. Feia tres setmanes que no tocava. El 24 de febrer tenia un concert a Ucraïna. Aquella matinada va començar la guerra i va haver de fugir de casa seva, a Kherson.

@OriolMalet

He deixat la meua filla petita plorant a l'escola. Deia que a l'escola està bé però que avui volia estar amb mi. Que només li passava això, però que només volia estar amb mi. I porto el matí sentint-me un cuc de terra repugnant. Ser adult és una merda. DEIXEU-ME EN PAU JA JODER.

@thelazaruslady

En el cole, el maestro de música siempre me decía: "Tú de mayor vas a ser ATS: A los Tomates Seguro, como tus padres". Y ahora yo cuento esta historia diciendo el orgullo que me dan mis padres y su trabajo en el campo, mientras él amarga la vida a niños de primaria sin recursos.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelona Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 12320-2013

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Safata d'entrada

Observatori Dones

L'Observatori de les dones en els mitjans de comunicació, presidit per l'alcaldeessa d'Esplugues, Pilar Díaz, ha fet pública una declaració en la qual demana als mitjans rigor a l'hora d'informar sobre crims masclistes.

pàgina 10

Aj. Sant Joan Despí

L'Ajuntament de Sant Joan Despí ha posat en marxa un programa per combatre la solitud no desitjada de la gent gran. Sota el nom de *Cares* –cures en anglès–, el consistori vol detectar casos de persones grans que viuen soles.

pàgina 14

AF Sant Just

L'Agrupació Fotogràfica Sant Just ha recuperat el Concurs Internacional de Fotografia, que havia quedat en *stand by* per la pandèmia. S'hi han presentat prop de 3.000 instantànies que competiran per guanyar algun dels 75 premis del certamen.

pàgina 16

El + llegit

líniatres.cat

- 1 *Continua la recerca de l'Adelina, la veïna de Sant Just desapareguda fa un mes*
- 2 *El moment del punt final a ca l'Enriqueta*
- 3 *Cautela a Esplugues amb el revés judicial a la Zona de Baixes Emissions*
- 4 *Montesa i Can Clota tindran gairebé 2.500 pisos nous*
- 5 *La comarca celebra l'inici de les obres per unir els tramvies*

El problema número 2 del sistema educatiu

per Luna Haro

Foto: Blanca Blay/ACN

Benvolgut síndic de greuges de Catalunya, senyor Rafael Ribó.

M'adreço a vostè en una carta oberta per explicar-li que, juntament amb moltíssima gent, he participat en els cinc dies de vaga del sector de l'educació. Com ja sap, la vaga va ser convocada de forma unitària per set sindicats (sectorials i generalistes), la CNT i els sindicats d'estudiants (que es van unir els dos últims dies). Donada la capacitat de negociació de la conselleria i el govern, considero que, tot i que tenim un bon equip de representants sindicals, ens trobem en situació de desemparament davant l'administració. Repassant les seves últimes

actuacions sobre el Pacte contra la segregació escolar, podria estar d'acord amb vostè en la idea que el problema número 1 del nostre sistema educatiu és la segregació escolar; espero que aleshores també puguem acceptar que, actualment, el problema número 2 és una conselleria que no escolta els i les docents i que no creu en la funció pública. Soc d'aquestes persones ingènues que encara ho fa, això de creure que hi ha certs drets que no

més es poden garantir des d'un espai públic de qualitat. És per això que també crec en vostè i, aquesta vegada, li envio una carta oberta. També l'enviaré a través de la seva pàgina web, on sempre he rebut un tracte excel·lent. De moment, agafi, si us plau, qualsevol dels greuges que està patint l'escola pública catalana des de fa més de deu anys, qualsevol de les demandes dels sindicats seria idònia per obrir una actuació d'ofici.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LaMassacreContinua

#JocsD'HivernSíONo

#SpotifyEnCatalà

@sgarmas: Bucha, un reguero de cadáveres y tanques quemados. Siguen apareciendo cuerpos. Hoy mismo hemos visto como levantaban seis, tiroteados y quemados.

@324cat: Les comarques del Pirineu votaran sobre la candidatura dels Jocs Olímpics d'hivern del 2030 el 24 de juliol. Hi haurà dues preguntes en funció de la comarca.

@AdriaSoldevila: Laporta: "Puc anunciar que Spotify presentarà la seva aplicació en llengua catalana, la llengua del nostre país i del nostre club".

Cè·lula de Vitabilitat

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

La mirada dels nens ens torna, moltes vegades, el sentit més senzill i essencial de les coses. Passa amb els objectes, per exemple, quan els hi donen un ús inesperat, o amb el llenguatge, quan atribueixen un significat erroni a una paraula, per similitud o intuïció.

Una vegada vaig rebre un missatge de la meua filla petita que deia: “Papa, diu la mama que te’n records de la ‘cè·lula’ de ‘vitabilitat’ de la Gemma”. De vegades, reconec que no corregeixo aquests errors dels meus fills; sento que deixaran de ser petits i em continc, en un afany estèril de parar el temps.

La cèdula d’habitabilitat, a la qual es referia, és un document que a la majoria de la gent li sonarà. S’ha convertit en un certificat necessari per a la compra-venda de pisos o el lloguer d’un habitatge. Ha perdut tot el seu valor i el sentit originari, si és que mai el va tenir, si mirem el preu ridícul pel qual s’ofereix al mercat, cosa que el porta a ser un simple paper, la majoria de vegades fet amb poc rigor, amb l’únic propòsit de passar el tràmit burocràtic.

Tot i això, l’equivoc en les paraules, a més d’un somriure, obre una reflexió més profunda del que sembla. L’habitatge de la nostra amiga Gemma no està gens malament. Compleix, amb escreix, els requisits mínims que dicta el Decret d’Habitabilitat. És un àtic gran, amb dues terrasses, raonablement ben orientat i ventilat, amb sales i habitacions grans i dues peces de bany. Ningú rebutjaria un pis així d’entrada. Però ella no hi vol viure.

El barri, diu, és solitari. Va tenir un ràpid creixement i encara no hi han construït cap escola a prop. Està farta de portar la seva filla als barracons i, veient com van les coses, tem que acabarà estudiant allà tota la Primària. Tampoc hi ha cap centre de salut i no hi han obert cap botiga de queviures o una fleca. La més propera és a quatre carrers, i confessa que li fa por tornar-ne sola perquè no hi ha gaire gent pel carrer. El pis és habitable, però al barri hi falta vida.

L’actual Decret d’Habitabilitat és una llei de mínims de murs endins, tal com el mateix títol declara sense embuts. Del seu redactat es dedueix que es pretenen acotar els abusos i els tripijocs que fan molts propietaris per fer passar per habitatge una cosa que el sentit comú diu que no ho és.

No és una llei que tracti recomanacions de disseny per a més confort, ni tampoc que parli de les vistes que tindrem des de la nostra finestra. De fet, les vistes que importen al Decret són les que puguin tenir els vianants de la nostra roba estesa. Com diria Rigoberta Bandini, no sé per què fan tanta por les nostres calces; sense elles no hi hauria humanitat a les nostres ciutats mediterrànies.

És cert que hi ha altres lleis i plans que s’ocupen de “programar”, així en diuen, el territori i el creixement de les ciutats. Però això no impedeix que, complint els mínims que dicta el Decret d’Habitabilitat, un habitatge es pugui considerar com a tal en un barri sense escoles ni fleques. El problema és, moltes vegades, compassar el creixement residencial i els plans urbans.

Foto cortesia de @retronoubarri_bcn

Amb les onades migratòries dels anys 1950-1960 van arribar a Catalunya, i més intensament a Barcelona, milers de persones procedents del sud d’Espanya que volien treballar i establir-s’hi. Es van crear desenes de “polígons” residencials per fer front al que es va denominar “emergència residencial”.

El polígon del sud-oest del Besòs, Canyelles, la Guineueta... Va ser tan gran l’emergència que a molts llocs els edificis van arribar abans que els carrers, i així van romandre durant molts anys. És emocionant escoltar els veïns del carrer de la Mina de la Ciutat, al barri de Roquetes, explicar com van unir les seves forces per construir amb les seves pròpies mans la claveguera central del carrer, dedicant-s’hi cada dia en sortir de les seves feines. Les fotos d’aquella gesta són un llibre obert d’història de la ciutat. Història de la de ve-

ritat. Avui aquests barris tenen clavegueres, autobusos i escoles gràcies a la unió i la lluita dels seus veïns i veïnes; els plans van venir després.

Algú podria pensar que això ja no passa, però no fa gaire es va batejar amb el nom de “crisi immobiliària” l’abús de construir anualment més habitatges que França, Alemanya i Itàlia juntes. I tots recordem hectàrees d’habitatges sense col·legis, centres de salut o transport a Buniel o a Sanchinarro, per posar algun exemple, avui abandonats perquè allà no hi ha qui hi visqui.

L’habitabilitat, entesa en el seu significat més bàsic, és la capacitat que té un lloc per ser viscut de manera sostinguda i confortable, i això també hauria d’implicar els barris de les nostres ciutats. Barris que tinguin col·legis, centres esportius o casals a una distància raonable de casa i que promoguin l’abandonament del cotxe per manca de necessitat més que per repressió. La Llei de Barris que va promulgar la Generalitat pels volts de l’any 2004 i que encertadament l’Ajuntament de Barcelona ha fet seva ja va en el sentit d’eliminar aquestes mancances dels barris. És una llei reparadora. Pretén arreglar el que no es va fer bé des del principi.

Tot i això, el Decret d’Habitabilitat és central en aquest debat. No s’hauria de quedar tancat entre els murs de l’habitatge, ja que juga un paper fonamental en el desenvolupament de nous barris i en la reparació dels existents.

Un enfocament més holístic del decret, que reculli l’espai existent entre les habitacions de la casa i els espais del barri. Una llei on les vistes, les escoles o les fleques trobin el seu lloc. De la mateixa manera que no viuríem en un habitatge sense inodor o sense endolls, no hauríem d’admetre viure en un barri on el col·legi el construeixin quan els nostres fills ja siguin grans.

Una llei de màxims, no de mínims. I això no té res a veure amb els metres quadrats. Un decret que vigili l’habitabilitat de casa nostra, però també la vitalitat dels nostres barris. Un nou Decret de Vitabilitat.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Les millors perles

Detenen un home per haver-se vacunat 87 vegades contra la covid. Ha passat a Alemanya, on aquest senyor de 61 anys que ara deu ser radioactiu ha fet negoci venent passaports de vacunació falsos a ciutadans antivacunes.

Un, dos i tres cops de morro. Això és tot el que necessiten alguns senyors barcelonins per tombar contenidors d’escombraries a tocar de la serra de Collserola, tal com es veu en un vídeo de *betevé*. Es nota que han estat practicant.

Un pres ha fugit del centre penitenciari de Lledoners aprofitant un trasllat al dentista. Ho ha aconseguit amb l’ajuda de dos còmplices, que han creat confusió fent servir uns extintors, segons ha explicat l’agència *EFE*.

Plorar, però no gaire. No deixar entrar la Bertha. Emborratxar-se després. Aquestes són les tres normes que ha posat una dona de 92 anys per al seu funeral. La senyora s’ha fet viral explicant-ho a TikTok.

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

La lupa

Colla de dropos

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Els desastres que ha causat la borrasca Cèlia a les platges de Gavà, Montgat i Badalona nord és un presagi nefast per a la temporada de temporals que cada any destrossen la costa de l'àrea de Barcelona i altres indrets del país. Des de 2017, la mala bava dels predecessors Glòria i companyia ha fet desaparèixer entre 6 i 10 metres anuals d'amplada de les platges del litoral metropolità nord. Això és un fotimer de sorra perduda!

D'acord, si ho comparem amb els 4.000.000.000.-000.000.000.000 de grans d'arena que es calcula que hi ha sumant totes les platges del món, potser no és tant. I, si tenim en compte que diuen que hi ha més estrelles a l'univers que granets de sorra al nostre planeta, pot semblar fins i tot una ximpleria preocupar-nos per una cosa tan nímia dins la immensitat de l'espai.

La qüestió és que últimament ens toca patir per tot. Vivim constantment amb l'ai al cor. Diria que, almenys, la bona notícia és que ja ha arribat la primavera, però les persones que pateixen al·lèrgia no hi estarien gaire d'acord. Sempre hi ha una cara B de les coses. Per exemple, l'escassetat d'oli de gira-sol a mi m'estalvia la sobredosi de fregits de mare quan vaig al poble.

Després de passar-la magra amb una pandèmia mundial, el pervers efecte papallona d'una guerra a més de 2.000 kilòmetres fa que el cost de la vida aquí hagi pujat, que els camioners i treballadors del camp i el mar protestin i que tothom acabi donant positiu en empenyament. El que no queda clar és si actualment tot semblen males notícies perquè realment ho són o perquè ens les venen així, sobretot a *Antena 3* i a les tertúlies de ràdio que sonen a tot volum als taxis. No voldria semblar *conspiranoic*, però en el caos no hi ha error, com cantava Santiago Auserón.

Per si la primavera no ens altera prou, una altra tendència de moda que posa a cent és que governants i *influencers* de tots els pelatges ens diguin contínuament el que hem de fer dins i fora de casa: com ens hem de relacionar amb els altres per evitar contagis, la temperatura màxima a la qual hem de posar la calefacció per combatre els russos estalviant energia, el menjar que hem de consumir per respectar el planeta, el llenguatge que hem de fer servir per no discriminar ningú de l'ampli ventall de gèneres, l'opinió que hem de tenir respecte a la *Motomami* per semblar moderns i crítics alhora...

I, per si no n'hi hagués prou, augmenten les insinuacions que som una colla de dropos. Fixeu-vos, si no, en el nou pla contra la covid, que es vol carregar les baixes laborals in-

discriminades a causa de la malaltia i només permetrà faltar a la feina a les persones vulnerables o a les que es trobin malament de debò. La distinció entre romancers i fotuts autèntics provocarà moltes susceptibilitats i no pocs conflictes en les relacions laborals. *Covid or not covid*.

També l'ampli i especialment sensible col·lectiu de l'ensenyament –o educació, que costa molt saber ja qui fa què– se sent acusat de defensar la *dolce vita* quan es manifesten i es posen en vaga, aduint que no ho fan perquè els obliguin a començar abans el curs, sinó per no sé quants greuges més que venen de lluny, la majoria en benefici d'alumnes i famílies, segons diuen.

Compte, que ser mestre o professor té molt mèrit, i ser-ho amb consciència i motivat per una vocació honesta encara més. És veritat que tenen moltes vacances i alguns s'aprofiten de baixes sospitosament recurrents, però és una professió dura i no apta per a cardíacs. Si ets pare i et poses en la pell dels docents, visualitzant totes aquelles hores a primera línia de foc davant d'alumnes sobreexcitats, rebels i demandants d'atenció, provoca vertigen, tret que siguis un tipus *superdur* com Vin Diesel a *The Pacifier*.

Per acabar-ho d'adobar, el nou líder de l'oposició, Alberto Núñez Feijóo, ha dit recentment en un míting que no creu que als que tenen més se'ls hagi d'assenyalar pel carrer "per haver treballat més". Suposo que per això acumulen riquesa personatges com Albert Rivera, a qui no veien el pèl al bufet d'advocats Martínez-Echevarría, o Toni Cantó, que es deu estar esllomant per promoure el castellà a la Comunitat de Madrid des de l'Oficina de l'Espanyol.

Com va advertir el periodista i activista polític George Monbiot, "si la riquesa fos el resultat inevitable del treball dur i l'emprenedoria, totes les dones de l'Àfrica serien milionàries". Però la justícia poètica, malauradament, és una fal·làcia, com ho demostren casos com el d'aquell funcionari de la Diputació de València que es va passar 10 anys sense treballar –fitxant amb bata i sabatilles– i, en lloc de convertir-lo en una falla amb els testicles d'una balena franca austral, el van absoldre de qualsevol delictes perquè deia que no disposava d'un espai propi de treball.

En una Espanya de penques, rendistes i polítics avesats a les portes giratòries –i alguns empresaris adinerats gràcies al narcotràfic–, l'ascensor social o està espatllat o només funciona amb una clau exclusiva, com en aquells edificis en els quals només poden utilitzar l'aparell els veïns que en són els propietaris. I, creieu-me, no hi ha precedents que cap veí es deixi la clau posada.

“

**L'ascensor social
o està espatllat
o només funciona
amb una clau
exclusiva, com en
aquells edificis
en els quals només
poden utilitzar l'aparell
els veïns que en són
els propietaris.
I, creieu-me,
no hi ha precedents
que cap veí es deixi
la clau posada**

”

Flaixos

@DeremHEstraven: No olvidemos nunca que el objetivo de los bulos no es que te creas lo que es falso sino que desconfíes de la verdad.

@alexsnclmnt: Es confirma que a Barcelona el mes de març del 2022 ha fulminat el rècord i s'ha convertit en el mes amb menys sol des de l'any 1968!

@paucusi: 10 anys demanant jugadors físics i al final arriba un canari amb les cames com *plastidectors* i es converteix en el millor interior del món.

Intel·ligència artificial i Big Data aplicats a la Radiologia, base del projecte aDELAIDE

El projecte, que té el suport de la Unió Europea, està liderat per l'equip mèdic de Cetir Ascires

Des de la neurologia o la cardiologia fins a l'àmbit oncològic, és possible emprar aDELAIDE amb qualsevol malaltia diagnosticable per imatge

La contribució de la intel·ligència artificial a la salut, i en concret al diagnòstic per imatge, és cada vegada més important, però, en paral·lel, cal comptar amb eines que permetin "entrenar" aquests potents algorismes, una cosa clau per al seu futur èxit. Aquest és l'objectiu amb què es crea el projecte aDELAIDE que, a través de tecnologies Big Data, permet cercar i unificar la informació de la imatge mèdica amb les dades provinents dels informes clínics: preparar la dada perquè pugui ser usada pels algorismes i descodificat mitjançant la intel·ligència artificial. D'aquesta manera, aporta la saviesa de milions d'imatges i informes que estan indexats a la seva infraestructura i permet una presa de decisions més ràpida i precisa.

L'equip mèdic de Cetir Ascires implementa radiologia cognitiva i quantitativa per a un diagnòstic més precís

La possibilitat de fer servir aDELAIDE amb qualsevol malaltia diagnosticable per imatge fa que les seves possibilitats siguin molt extenses: des de camps com la neurologia o cardiologia, fins a estudis sobre fractures i encunyaments ossis. Tot i així, el valor de la previsió que proporciona orienta el projecte principalment cap a camps com l'oncologia, on anticipar-se al desenvolupament de la malaltia es tradueix en vida.

"En l'àmbit oncològic, una anticipació a la presa de decisions pot re-

sultar vital per al pacient. És per això que estem centrant aDELAIDE prioritàriament en l'estudi clínic del càncer", afirma José Manuel Santabàrbara enginyer coordinador del projecte a Cetir Ascires. "Parlem de radiologia cognitiva i quantitativa, que ofereix a l'especialista molta més informació per emetre un diagnòstic més precís i en un temps molt menor. A més, permet valorar amb més exactitud la resposta a teràpies, el control del pacient durant el tractament i oferir una medicina molt més personalitzada", conclou.

ATERRA EN EL DIA A DIA DE L'ACTIVITAT CLÍNICA

La plataforma, desenvolupada en col·laboració per un grup d'enginyers de Cetir Ascires i l'empresa Medexpress, a través del projecte aDELAIDE recolzat per la Comissió Europea (iniciativa Eurostars -2), acaba la posada a punt i aterra ara en el dia a dia de l'activitat clínica. La seva aposta de valor és extreure, recopilar i crear conjunts de dades d'imatges a partir de les enormes bases de dades de què disposen els departaments de radiologia dels hospitals. Arxivar, ordenar i organitzar de manera eficient aquestes dades és fonamental per poder bolcar aquest coneixement en l'abordatge mèdic del pacient i en el desenvolupament clínic.

"Comparem aDELAIDE amb una refinaria de petroli: introduïm la dada en cru i ella ens ofereix una

facilita la generació de cohorts de pacients per a assaigs clínics o estudis de recerca", afegeix.

Permet també valorar amb més exactitud la resposta a teràpies el control del pacient durant el tractament

SOBRE ASCIRES GRUPO BIOMÉDICO

Per tecnologia i nombre de pacients atesos anualment, Ascires és el grup biomèdic pioner a Espanya a Diagnòstic per Imatge i Medicina Nuclear, a més d'un referent en Oncologia Radio-teràpica. Desenvolupa la seva activitat per a hospitals públics i privats, així com a la seva pròpia xarxa de Clínicas Biomédicas a la Comunitat Valenciana i Catalunya. Amb una trajectòria de més de 50 anys i un equip de més de 600 professionals, el grup Ascires centra la seva tasca en diagnòstic i tractament i reinverteix anualment una mitjana del 15% dels beneficis en R+D+i. Una reinversió que li permet la constant incorporació de l'última tecnologia i programari mèdic.

En aquest sentit, Ascires Grupo Biomédico està focalitzat en medicina personalitzada de precisió, gràcies a la contínua innovació en el desenvolupament de biomarcadors d'intel·ligència artificial i algorismes de diagnòstic propis, que integren les dades genòmiques, clíniques i les procedents del Diagnòstic per Imatge.

Més informació: www.ascires.com

Permet cercar i unificar la informació de la imatge mèdica amb les dades provinents dels informes clínics

Els primers partits en el renovat camp de futbol Salt del Pi tindran lloc després de Setmana Santa, segons ha informat l'Ajuntament. S'hi han fet obres de renovació de la gespa artificial i de la zona de vestidors. El cost de les millores ha estat de 850.000 euros.

Les alcaldesses demanen rigor quan s'informi dels feminicidis

» Critiquen el tractament que alguns mitjans fan dels crims masclistes
» "Els mitjans de comunicació teniu molt de poder", assegura Díaz

IGUALTAT ▶ L'Espai la Baronda d'Esplugues va acollir el dia 22 de març un acte amb una desena d'alcaldesses metropolitanas que van demanar l'elaboració d'un nou codi ètic dels mitjans de comunicació a l'hora d'informar sobre crims masclistes.

L'impulsor de la iniciativa és l'Observatori de les dones en els mitjans de comunicació, que presideix l'alcaldessa d'Esplugues, Pilar Díaz. "Demanem als mitjans en global i als periodistes en particular a comprometre'ns plegats per explicar les coses d'una altra manera", va expressar Díaz.

Les alcaldesses van signar un manifest. Foto: Ajuntament

"ESPECTACLE DEL DOLOR"

I és que les alcaldesses i càrrecs presents a la Baronda van signar una declaració conjunta de rebuig al tractament que alguns mitjans de comunicació fan dels assassinats masclistes. En aquest sentit, l'escrit lamenta

que a vegades es facin servir dades o detalls personals de les víctimes sense "cap rigor" per fer-les servir com a "espectacle del dolor de les famílies". "Ho hem denunciat diverses vegades, però no ens fan ni cas", va apuntar Díaz, en aquest sentit.

Amb tot, la declaració va ser signada pels 32 ajuntaments que formen part de l'Observatori. "Els mitjans teniu molt de poder. Podeu canviar la societat. Podeu col·laborar per crear una nova societat, més segura i més igualitària", va concloure Díaz.

Foto: Ajuntament

Prova pilot als CAP per receptar més activitats socials

SALUT ▶ Els dos CAP de la ciutat han posat en marxa una prova pilot per fomentar la prescripció social, que suposa receptar menys medicaments i recomanar fer activitats socials, culturals o esportives. Es tracta d'una iniciativa que impulsen els dos centres mèdics i l'Ajuntament i que, de moment, està principalment adreçada a la gent gran.

La base d'aquest projecte és fer entendre que el ioga, els ta-

llers de memòria o activitats a la natura, entre altres, ajuden al benestar emocional de les persones. Quan des dels CAP es detecten persones grans amb problemes anímics o relacionats amb situacions com la solitud i la manca de relacions socials, així com una vida sedentària, els metges els poden adreçar a alguna de les activitats que el consistori ha preparat i que estan recollides en una guia.

El PSC pren posicions a la ciutat de cara a les municipals

POLÍTICA ▶ Durant el passat Consell de Federació del PSC del Baix Llobregat, el seu primer secretari, Antoni Poveda, senador i exalcalde de Sant Joan Despí, va reivindicar la seva formació com "l'única opció política que aporta estabilitat als ajuntaments". En aquest acte, que va tenir lloc a Esplugues l'1 d'abril, Poveda va dir que "una majoria de la societat catalana es pot sentir representada pel PSC".

De fet, els socialistes van aprofitar per agafar posicions de cara a les pròximes eleccions

municipals, que se celebraran d'aquí a un any i en les quals caldrà veure si poden reeditar l'onada de majories absolutes que van aconseguir a la comarca.

Per altra banda, Poveda no es va estar de criticar el govern de la Generalitat. "Les contínues picabaralles entre ERC i Junts estan perjudicant el conjunt de la societat catalana", va comentar. En aquesta línia es va moure la viceprimera secretària d'Organització del PSC, Lluïsa Moret, que creu que el Govern "ha fet molt poc" pels catalans.

Desallotgen un local de la Plana que generava molèsties

Una imatge del desallotjament. Foto: Twitter (@socpilardiaz)

CONVIVÈNCIA ▶ La Policia Local va desallotjar a finals de març un local del carrer Rovellat, al barri de la Plana, que generava "preocupació i malestar" entre el veïnat. Així ho va informar l'alcaldessa, Pilar Díaz, a través de les seves xarxes socials. "No permetrem que res ni ningú posi en risc el benestar i la tranquil·litat de les nostres famílies", va afegir Díaz.

Tanmateix, des de l'oposició es mostren crítiques amb l'acció del govern pel que fa a la seguretat. Des del PP informen que fa dos anys que denuncien el tema i

que hi ha "molts casos" com aquest a la ciutat que són "invisibles" per al govern municipal.

Per la seva banda, en un missatge a les xarxes socials, el regidor d'ERC Joan Carles Sillero va posar el focus en el reallotjament i la integració de les persones que vivien a la nau perquè no hagin de tornar a ocupar un altre espai. En aquesta línia, des del grup republicà lamenten que el PSC "entri en el joc del PP", del qual critiquen que fa campanyes "per posar por als ciutadans" i fer veure que Esplugues és una ciutat insegura.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Aigües de Barcelona beneficia el 2021 més de 118.000 persones a través de 199 iniciatives socials

Els reptes que ha posat damunt la taula la pandèmia se sumen a alguns dels desafiaments a què ja s'enfrontava el planeta abans de l'arribada i l'impacte de la covid-19, com la pobresa, l'emergència climàtica o la lluita contra les desigualtats.

En aquest context, el paper de les aliances entre el sector públic i el privat ha esdevingut clau a l'hora de fer front als desafiaments del present i el futur, amb una mirada posada al 2030. A tall d'exemple, Aigües de Barcelona, l'empresa gestora del cicle integral de l'aigua, ha signat 23 protocols contra la pobresa energètica i ha impulsat un Pacte Social, juntament amb 17 ajuntaments, basat en la cooperació i el diàleg i que, a través de les taules de treball a cada municipi, posa en marxa plans d'acció amb iniciatives concretes per contribuir a la recuperació social i econòmica.

Per fer palesa la seva contribució, Aigües de Barcelona va presentar el balanç d'activitat, basat en indicadors ESG (acció social, ambiental, transparència i governança), a l'acte "Amb S de Social", el 3 de març a la Central Cornellà. Amb l'objectiu de retre comptes davant els grups de relació, la companyia

va explicar la seva aportació de valor a través dels projectes i iniciatives desenvolupades durant el 2021, i que han ajudat a millorar la qualitat de vida de les persones i al desenvolupament sostenible de l'entorn metropolità de Barcelona.

Acció social per millorar la qualitat de vida de les persones
Durant l'acte, el conseller delegat d'Aigües de Barcelona, Felipe Campos, va explicar que la companyia treballa per contribuir a una "transformació social cap a un model més sostenible, just, solidari i inclusiu, amb la finalitat de millorar

la qualitat de vida i el futur de les persones". I amb aquesta voluntat,

la companyia ha participat en 199 iniciatives socials, de la mà de 145 entitats i 23 ajuntaments, i que ja

han beneficiat més de 118.000 persones directament i més de 630.000 de forma indirecta.

Per fomentar l'ocupació i l'ocupabilitat de persones en situació de vulnerabilitat, Aigües de Barcelona està implementant 32 programes socials.

Full de ruta cap a neutralitat climàtica

L'aigua és un recurs escàs que pateix directament les conseqüències del canvi climàtic, així que, en el seu compromís amb la salut del planeta, Aigües de

Barcelona va aprovar el 2021 la seva política d'acció climàtica i el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

Aigües de Barcelona va aprovar el 2021 el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

Segons les dades presentades, la companyia ha reduït la petjada de carboni un 50,82% des de l'any 2015, i durant el 2021, ha aconseguit regenerar 38 hm³ d'aigua —l'equivalent a 11.250 piscines olímpiques—, la qual cosa ha permès alliberar consum d'aigua potable i mantenir el cabal ecològic del riu Llobregat, injectar aigua regenerada als pous de recàrrega per evitar la intrusió salina o fer-la servir per a usos agraris.

el valor de la proximitat

100.812
usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566
pàgines vistes
Octubre '21 OJD

Ja hi ha quatre milions de persones que han marxat d'Ucraïna, i moltes ho han fet per la frontera amb Polònia. Foto: Càritas

La convocatòria és el dia 9 de març a dos quarts de quatre de la tarda, hora ucraïnesa. La conferència es fa via *online* i hi intervenen alguns dels alcaldes de les ciutats més afectades per la guerra d'Ucraïna. Hi ha presents mitjans de tot el món: la televisió romanesa, diaris estatunidencs i escandinaus, ràdios de Bòsnia... I el *Línia*.

Comença parlant el ministre pel desenvolupament de les comunitats i el territori d'Ucraïna, Oleksiy Chernyshov. Porta una camisa de color blau clar. Ni corbata ni americana. A les guerres no es porten corbates ni americanes. Després parlen els alcaldes. Durant dues hores no hi ha ni un sol somriure. És el que té la guerra.

“Necessitem medicines i armes, la situació és límit”, diu el vicecalde de Mariúpol, Serhiy Orlov. Ell també va vestit sense elegàncies. Porta un jersei verd fosc, la peça de roba de moda al país des que Volodímir Zelenski, el president d'Ucraïna, l'ha convertit en un símbol de la resistència. “Necessitem mitjans de transport segurs per evacuar els nostres veïns”, explica Orlov. Tota la conferència és un crit desesperat. Els alcaldes volen que la comunitat internacional es posicioni al seu costat, i per això han convocat la premsa. Des de Kherson, Chernihiv, Trostianets o Vasylkiv parlen per a tot al món. Gràcies a internet.

Més de tres setmanes després d'aquesta conferència, Mariúpol ha estat assetjada per l'exèrcit rus. Els carrers són runes. Segons la *BBC*, hi ha 400.000 persones atrapades i més de 2.400 homes, dones, nens i nenes morts que han fet necessari obrir dues fosses comunes. Els cadàvers es congelen en una ciutat que registra temperatures de cinc graus sota zero a les nits i que fa dies que no té ni electricitat, ni gas ni aigua. Quan escrivim aquestes línies, la gana i les infeccions s'estenen pels hospitals i pels refugis. Les demandes del vicecalde Orlov no s'han materialitzat. S'ha imposat la guerra.

Els polítics locals que van participar en la conferència del passat 9 de març, que duia per títol *Resposta a la violència russa: perspectives de les comunitats territorials més danyades d'Ucraïna*, són desconeguts a fora del país. Alguns potser moriran en aquesta guerra. O potser no. És probable que els noms d'Ihor Kolykhaev, Vladyslav Atroshenko, Serhiy Sukhomlyn, Ihor Terekhov, Yuriy Bova, Veniamin Sitov, Oleksandr Lysenko, Nataliya Balasynovych i Serhiy Orlov no siguin ni una nota al peu de pàgina de la història. De la gran història. Quedaran ocults sota l'ombra de figures com Putin, Zelenski o Biden.

Amb tot, el món local, sigui a Ucraïna o a casa nostra, és el primer afectat pels conflictes. La ciutadania a peu de carrer organitzant-se o els alcaldes i les alcaldesses demanant ajuda noten primer que ningú els bel·licismes. Els estratèges pensen les gu-

El món local, la primera trinxera

La resposta solidària a la metròpoli davant la guerra d'Ucraïna, a diferència d'altres conflictes internacionals, s'ha organitzat de manera espontània i desendreçada. La ciutadania a peu de carrer n'ha estat la impulsora i més tard els ajuntaments han recollit el testimoni i han ordenat l'ajuda humanitària.

eres als despatxos lluminosos de l'alta política vestits amb corbata i americana, però és la ciutadania la que viu sota les bombes.

GUERRA I CIUTADANIA

Lluny de Mariúpol, a la regió metropolitana de Barcelona, ja des de l'inici de la guerra, el 24 de febrer, el món local es va fer sentir amb força. “El conflicte ens va agafar per sorpresa, però ràpidament vam organitzar un punt de recollida de material en una botiga

d'ordinadors”, explica Joan Cerezo, d'Esplugues de Llobregat. Ell presideix l'Associació Cultural Taras Shevchenko, un grup d'amics d'Ucraïna. “En una setmana vam poder carregar 5 o 6 furgonetes amb ajuda, que van anar a la paròquia de Santa Mònica, a Barcelona, i d'allà cap a Polònia”, afegeix. Aquella infraestructura va quedar ràpidament desbordada. “Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi havent de la botiga i ens ho portaven

tot al magatzem”, detalla. “La farmàcia que hi ha al costat, veient la demanda, va crear lots de medicaments dissenyats per enviar a Ucraïna”, relata per afegir que “mai havia vist tanta solidaritat”.

Altres municipis de la metròpoli també van viure situacions semblants. A Vilassar de Dalt, la Maria Àngels, de la Plataforma Ajuda a Ucraïna, remarca que el mateix dia que va començar la guerra es va organitzar una manifestació davant de l'Ajuntament.

“Després vam estar vuit dies recollint material i vam carregar dues ambulàncies i dues furgonetes que han anat cap a la frontera amb Polònia”, explica. A més, a Vilassar es va fer una arrossada, una caminada i una tarda d'activitats per recollir fons, i actualment la localitat ja ha acollit més de 25 famílies ucraïneses.

Els primers dies de la guerra, la resposta humanitària va ser espontània. “Com en altres ocasions, al principi la gent va actu-

Un viatge a la frontera

● El cotxe deixava enrere Polònia. La dona gran fugia de la guerra amb en Marc (nom fictici), un veí de Sant Andreu de la Barca que, amb cinc persones i cinc cotxes més, va decidir marxar cap a Ucraïna quan el conflicte despuntava. La dona gran es va passar hores mirant pel retrovisor. No girava el cap. Només veia l'indret que abandonava per un minúscul rectangle de vidre. Mirava aquella postal reflectida quan eren a centenars de kilòmetres d'Ucraïna. Fins i tot a milers de kilòmetres. Què mirava? Potser al cel encara hi reconeixia algun color

tes preguntes i van apuntar-se les nostres dades per estar segurs que no érem traficants d'éssers humans", recorda el santandreuenc. Finalment, van recollir una noia i la seva filla de tres anys i, per telèfon, van acordar passar a buscar una altra noia per Cracòvia en el viatge de tornada.

De Medyka van anar al camp de refugiats que hi ha just a la frontera. En Marc explica que allò era un caos: "Tot i que la gent estava ben tractada, recordo homes i dones grans caminant amunt i avall sense direcció durant hores". D'allà van anar a la ciu-

Una comitiva de sis veïns del Baix Llobregat va anar en cotxe fins a la frontera amb Ucraïna per ajudar persones refugiades a viatjar cap a l'Estat espanyol

del seu país, ara en runes. Potser no mirava res i el seu cap era a Ucraïna.

En Marc es va quedar en xoc per aquella imatge. En una crisi com la dels refugiats, hi ha moltes escenes que se't claven. Ho diu setmanes després d'haver tornat a casa. Setmanes després d'haver portat 17 persones d'Ucraïna a l'Estat espanyol.

La comitiva va sortir de casa el 3 de març. "Abans d'arribar a la ciutat polonesa de Medyka vam viatjar durant dos dies", relata en Marc. Ja abans havien contactat amb sis refugiats. Malgrat això, quan van arribar al poliesportiu de la ciutat propera a la frontera, aquell grup de persones no hi era. "Els militars ens van fer mol-

tat de Przemysl. "Hi ha un antic centre comercial abandonat que s'ha habilitat per a refugiats", detalla. Va ser aquí on van conèixer una família de 17 membres que volia anar a Càceres. "Després de parlar durant hores, van acabar confiant en nosaltres. Tres integrants de la família van fer el viatge en avió i la resta amb nosaltres", explica en Marc per afegir que quan va marxar d'aquell lloc no va poder "mirar enrere perquè era massa dur".

Començava el viatge de tornada. Fugien del terror. Però la guerra no hi entén de distàncies, i a la frontera amb França una de les noies va rebre una trucada. Havien bombardejat casa seva. La guerra sempre et persegueix.

ar de manera desordenada i desendregada", considera el sociòleg Xavier Godàs. "Encara que sembli una obvietat, el món local té una característica molt bàsica: tothom viu en un municipi. No pots no tenir un municipi, i per això és el lloc d'actuació primari", reflexiona. És per aquest motiu que la resposta primerenca va vehicular-se a peu de carrer. De manera desordenada, certament. Un fet que va fer reaccionar l'organització que agrupa entitats per la justícia social, Lafede, que va demanar que, si era possible, es fessin aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament en lloc de donacions de roba o menjar.

GUERRA I AJUNTAMENTS

Allò que va començar a gestar-se amb la ciutadania no podia passar desapercebut als ulls dels ajuntaments. La pressió social va fer que reaccionessin.

Volodymyr Fediuk, president de l'Associació d'Ucraïnesos de l'Hospitalet de Llobregat, explica que els primers dies de la guerra la seva organització es va reunir amb l'alcaldeessa Núria Marín. "Estem molt contents de la resposta que va tenir", diu. La batalla els va aconseguir dues fur-

gonetes per portar ajuda humanitària. "Les autoritats són les que tenen els recursos", afirma Fediuk. També ho expressa així Godàs quan assenyala que "la solidaritat va molt a les palpantes", i aquells dies van ser els ajuntaments els que van ordenar-la.

En aquest sentit, Victòria Planas, responsable de l'Àrea d'Ajuda Humanitària del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, explica que avui dia ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques a l'organisme per fer front al desastre humanitari de la guerra. Un desastre que es tradueix en quatre milions de refugiats i que és encara més palpable a les ciutats ucraïneses. "Mariúpol és la Guernica moderna", diu Fediuk.

GUERRA I SILENCI

Si ara la ciutadania veu els ajuntaments positivament, no es pot dir el mateix de la política d'altres nivells. "Estem molt enfadats amb els polítics espanyols, perquè podrien haver fet molt més del que han fet", critica Cerezo.

Sorprenentment, aquesta guerra ha generat un debat polític com poques guerres havien suscitat fins ara, i això també ha condicionat la mena de solidari-

"Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi ha davant de la botiga i ens ho portaven tot al magatzem"

Ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per fer front al desastre humanitari de la guerra

tat que s'ha apreciat en els primers compassos del conflicte. "Les entitats i les organitzacions que s'han mobilitzat en anteriors guerres estan una mica aturades i van tard", considera Godàs. "Ja no encarrilen la solidaritat o la protesta, i això ha produït que les energies individuals sorgissin de manera desendregada", descriu. El cert és que les diferències respecte d'altres conflictes, com ara la guerra d'Iraq, són notables. En aquell cas, les organitzacions sindicals, entre altres, van portar la veu cantant. "Crec que això té a veure amb les guerres postsoviètiques, que ens agafen a contrapeu, i les posicions costen més de concretar", valora el sociòleg.

SOLIDARITAT (I RACISME?)

Però fins i tot en les històries que mostren la bondat humana també hi ha una cara fosca. "En certa manera, aquest esclat de solidaritat té un principi de xenofòbia", afirma Planas. Si comparem com ha reaccionat la ciutadania ara i com ho ha fet en altres guerres, les diferències són abismals. Planas es fa una pregunta que hauria de fer-nos reflexionar: "Per què ara actuem diferent que amb la guerra de Síria, on també hi va haver milions de desplaçats i hi va

intervenir Rússia?". La protecció va per colors de pell. Si no, no es pot entendre per què avui dia, segons l'ACNUR, hi ha 250.000 persones –de les quals 70.000 són afganeses que fugen del terror talibà– varades als Balcans. Tampoc es pot entendre que hi hagi cooperants acusats de tràfic d'éssers humans per haver intentat portar a Europa els desplaçats per la guerra de Turquia. Planas torna a preguntar: "Per què no s'ha alçat la veu en el conflicte del Donbass, en què Ucraïna bombardejava la societat civil? Les guerres són molt complicades, i per parlar abans cal pensar".

Si bé tot això és cert, tal com la mateixa Planas i també Godàs reconeixen, cal invocar els drets humans en qualsevol dels casos i no crear disputes entre refugiats. "Em sembla una mala estratègia la comparació: pot acabar minimitzant el problema d'Ucraïna", afirma el sociòleg. "No podem respondre el racisme institucional amb passotisme organitzatiu. Els ucraïnesos no en tenen la culpa", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Enguany arrenca el programa d'activitats denominat *Som passat, present i futur*. Es tracta d'una repassada de la història recent de la ciutat i de la seva evolució. També hi haurà una exposició itinerant amb testimonis de veïns de la ciutat.

El ple confia que la nova Llei de Barris beneficiï el municipi

» L'anterior legislació, del 2004, va ajudar a millorar les Planes
» La nova normativa, centrada a renovar l'habitatge, està en tràmit

URBANISME ▶ El Ple del mes de març va aprovar, per unanimitat, una moció conjunta de Podemos i els comuns "per elaborar una llei de millora urbana, social i ambiental de barris i viles". És a dir, per redactar una nova Llei de Barris. L'anterior, que data del 2004, en temps del tripartit, ja s'ha donat per tancada, i ara el Parlament n'està tramitant una de nova. En aquesta ocasió, posarà especial èmfasi en la renovació dels habitatges de molts barris metropolitanos que van néixer a redós de la immigració de mitjans del segle XX i que presenten un estat de degradació.

En aquest sentit, Rafael Roldán, portaveu de Podemos, va posar de manifest la necessitat d'aquesta posada al dia dels habitatges, que en alguns barris són petits i pertanyen a blocs obsolets i antics. "Aquests barris pateixen més les crisis econòmiques, am-

Una imatge de la sessió del Ple del mes de març. Foto: Ajuntament

bientals i sanitàries, com la covid", va expressar el regidor lila. A més, durant el debat tots els partits van posar d'exemple les millores que va implementar la Llei de barris del 2004 a les Planes, on hi va abocar prop de 10 milions d'euros per esponjar el barri i consolidar el teixit associatiu, tal com va recordar la portaveu socialista al Ple, Judith Riera.

A més, totes les formacions van recordar que fruit d'aquella

inversió va néixer el centre de gent gran Els Cirerers. I malgrat que van lloar la tasca que s'hi fa, formacions com el PSC, comuns, Ciutadans o Podemos van demanar l'impuls definitiu que necessita el centre per a desenvolupar-se del tot. En aquest sentit, l'alcalde, Belén García, va explicar que s'han posat en contacte amb la consellera de Drets Socials, Violant Cervera, per abordar aquesta necessitat.

Foto: Teatres Despi

Joan Dausà porta el seu 'Ho tenim tot' al Rodoreda

CULTURA ▶ Joan Dausà actuarà al Teatre Mercè Rodoreda el pròxim 22 d'abril per presentar el seu últim treball, *Ho tenim tot*.

Es tracta d'un disc que arriba després de tres anys de silenci discogràfic del cantant de Sant Feliu i que fa una proposta vitalista i optimista. En aquest sentit, Dausà torna a comptar amb la producció de Santos&Fluren.

D'aquesta manera, Dausà mostra la seva consolidació en el

panorama musical català, després d'una gira anterior que li va permetre accedir als grans festivals i escenaris del país. Sense anar més lluny, va compondre la cançó de l'anunci més famós de l'estiu, el d'Estella Damm. Es tracta de *Otra forma de vivir*, que va publicar-se el 2019 com un crit desesperat per canviar els nostres hàbits i fer-los més sostenibles des del punt de vista mediambiental.

Cures per combatre la solitud no desitjada de la gent gran

BENESTAR ▶ L'Ajuntament ha posat en marxa un projecte amb el qual vol combatre la solitud no desitjada de la gent gran. Es tracta del projecte *Cares* -'cures' en anglès-, i que té l'objectiu de detectar i prevenir casos de soledat entre els ancians.

En concret, el projecte consisteix a habilitar un número de telèfon, el 692 167 239, al qual es poden adreçar les persones grans que viuen soles. A partir d'aquesta trucada se'ls oferirà diferents recursos i suport en funció de les seves necessitats.

A més, el govern municipal treballa per crear una xarxa social que ajudi a detectar casos de solitud no desitjada entre la gent gran. Ho vol fer a través de sectors propers al dia a dia d'aquest col·lectiu, com ara els comerciants, en una iniciativa similar al projecte Radars que, des de fa uns anys, impulsa l'Ajuntament de Barcelona a diferents barris.

I és que la solitud de la gent gran afecta a l'esfera més íntima de la persona, fins al punt d'inducir de manera decisiva en la seva salut mental i física.

Arrenquen la placa en record de Lluís Companys

La placa, a l'esquerra, abans de ser arrencada (dreta). Fotos: ERC

PATRIMONI ▶ L'agrupació municipal d'ERC va denunciar el passat 26 de març que la placa en record del president Lluís Companys, afusellat el 1940, havia estat arrencada. La placa estava ubicada a la plaça del mateix nom, una zona verda del barri del Centre del municipi.

De moment es desconeixen els motius del robatori de la placa. Sigui com sigui, des d'ERC han reclamat a l'Ajuntament la seva "ràpida restitució".

Des de l'Ajuntament, per la seva banda, han confirmat a aquesta publicació que treballen perquè la reposició de la placa en record al president afusellat pel franquisme "es porti a terme al més aviat possible". Amb tot, les mateixes fonts municipals han volgut condemnar els fets.

Aquest indret és el punt de referència anual per celebrar l'homenatge a Companys, que té lloc cada 15 d'octubre, el dia que el van assassinar.

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA 1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Residus | Targetes per obrir contenidors d'orgànica

Des del passat 4 d'abril, els veïns de la Plana Padrosa-Bellssoleig, Mas Lluí i Torreblanca han d'obrir els contenidors d'orgànica i resta amb una targeta que l'Ajuntament els ha facilitat. Qui no la tingui pot adreçar-s'hi a reclamar-la.

Queixes pels exercicis militars a Collserola: "No són ben vistos"

» La darrera instrucció a la muntanya va tenir lloc el 29 de març
» Des de l'exèrcit al·leguen que són "curosos" i que no duen munició

Francisco J. Rodríguez
SANT JUST DESVERN

La polèmica pels exercicis d'instrucció que l'exèrcit porta a terme a Collserola va traient el cap de tant en tant. Darrerament, alguns usuaris del parc natural han penjat vídeos i fotografies d'aquests exercicis a les xarxes per expressar el seu malestar.

Una de les darreres gravacions és del dia 29 de març al matí a Sant Just. Al vídeo es distingeix una filera de militars creuant un camí. *Línia Tres*, a través de l'oficina de premsa de l'exèrcit a Catalunya i de fonts del Consorci del Parc Natural de Collserola, ha pogut confirmar que aquell dia es van fer aquests exercicis. Des del consorci expliquen que tota activitat de més de 30 persones que es vulgui fer al parc ha de comptar amb la seva

Un exercici militar del novembre passat. Foto: Twitter (@Collserolapais1)

autorització. És el cas de les militars, considerades activitats físiques i esportives. I, en principi, les ordenances del consorci prohibeixen exhibir armament.

Tanmateix, des de l'oficina de premsa de l'exèrcit informen que no porten munició ni fan pràctiques de tir, ja que aquestes estan reservades per a zones propietat del ministeri de Defensa, on es fan maniobres pròpiament dites. Les mateixes fonts justifiquen

aquestes pràctiques per la necessitat d'entrenament dels soldats i remarquen que són "extremadament curiosos" amb el medi ambient i que no molesten ningú. "La nostra feina és protegir la societat, sigui durant una nevada o desinfectant edificis durant la pandèmia", al·leguen.

Amb tot, des de l'entitat Collserola Paisatge Viu critiquen aquests exercicis. "No són ben vistos per la població", diuen.

Signen un conveni per facilitar l'accés a l'habitatge

HABITATGE ▶ El Ple del mes de març va provar un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament i Promocions Municipals Santjustenques SA (PROMUNSA), per tal de possibilitar l'accés a un habitatge a persones i col·lectius amb necessitats especials d'atenció. Es tracta d'una actualització d'un conveni que estableix lloguers socials de set anys –i no de cinc, com fins ara– i una nova distribució de les subvencions.

En total són 23 els habitatges contemplats en aquest acord i, en funció de la seva finalitat, es

divideixen per lloguer social, d'emergència i per a col·lectius específics. El consistori subvenciona fins al 80% del preu de l'habitatge el primer any, del 60% el segon i d'un 40% el tercer. El quart any, per la seva banda, el bonifica en un 30%, i la resta d'anys fins a arribar a set es podrà subvencionar fins al 30%.

SALUT MENTAL

Entre els col·lectius que es podran beneficiar d'aquest conveni hi ha els veïns amb problemes de salut mental.

Sense notícies de l'Adelina, la veïna desapareguda

La família demana la col·laboració ciutadana per trobar-la. Foto: Mossos

SUCCESSOS ▶ Adelina Pintos Meiriño és una veïna de Sant Just de 81 anys que va desaparèixer el passat 6 de març. Des d'aleshores no se sap res d'ella, i la família creu que es devia desorientar i perdre perquè pateix alzheimer.

Un mes després de la seva desaparició, fonts dels Mossos d'Esquadra expliquen a *Línia Tres* que estan a sobre del cas i que han pentinat la zona amb helicòpter i càmera tèrmica i amb la unitat canina, i que s'han seguit pistes fins a zones tan allu-

nyades com la Sagrera, Santa Coloma o Badalona. I és que durant l'últim mes hi ha hagut diversos avisos de ciutadans que creien que l'havien vist en aquests indrets. De moment, però, cap d'aquestes informacions ha donat resultats.

Amb tot, la família demana la col·laboració ciutadana. Recorden que l'Adelina fa 1,60 metres d'alçada i que en el moment de la desaparició duia un abric granat i una brusa fúcsia. A més, destaquen la seva amabilitat i el seu marcat accent gallec.

El concurs de fotografia torna després de la covid

CULTURA ▶ El 13è Concurs Internacional de Fotografia de l'Agupació Fotogràfica Sant Just ja està en marxa. Enrere queden els problemes derivats per la covid que van afectar les passades edicions. Enguany, uns 270 autors han presentat prop de 3.000 fotografies, segons dades que avança Ràdio Desvern.

El cap de setmana del 9 i 10 d'abril, el jurat escollirà les 75 millors instantànies. Els guar-

dons estan repartits en tres seccions: color, monocrom i viatges.

Entre els membres del jurat destaca l'andorrà Joan Burguès, president de la Federació Andorrana de Fotografia i vicepresident de la Federació Internacional de l'Art Fotogràfic (FIAP), que esponsoritza el concurs conjuntament amb la Photographic Society of America, entre altres. Els guanyadors dels premis es faran públics el 25 d'abril.

Foto: Twitter (@CCJoanMaragall)

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

 BANC DELS ALIMENTS
líniatres

Col·labora
bancdelsaliments.org

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Diversos comerços de Sant Just participen en una campanya que sorteja un val de compra de 20 euros. Hi poden optar aquells que comprin un llibre o una rosa a les papereries Escrivà i Neki, Cal Llibreter, Flors Floreto, Jardineria Ardiverd, Sasa Art Floral, Isart Horticultura i Ese by Events.

El Mercat de Can Vidalet encara la "recta final" per a l'obertura

ESPLUGUES ▶ El nou edifici del Mercat de Can Vidalet havia de funcionar a ple rendiment des del mes de setembre passat, que era la data anunciada a bombo i plateret pel consistori mesos abans, quan s'hi va obrir un supermercat de la marca Lidl –la qual s'ha gastat vuit milions d'euros en adequar l'edifici–.

Tanmateix, som a l'abril i els paradistes encara són a la carpa provisional, on fa 13 anys que esperen a tenir el nou mercat. Els comerciants han expressat a *Línia Tres* en reiterades ocasions el seu "cansament i incertesa" davant d'aquest retard, i tot i que no hi veuen mala fe, urgeixen l'Ajuntament a accelerar el procés per fer la transició de l'espai provisional on són ara a les seves noves parades.

Amb tot, des de l'Ajuntament informen que s'està treballant per obrir el mercat. Fonts municipals expliquen a aquesta publicació que el procés està en la "recta final" i que malgrat no haver-hi encara una

Al nou edifici del mercat només funciona el Lidl. Foto: Línia Tres

data d'inauguració oficial, ja es treballa per buscar-la.

I és que els petits detalls i serrells pendents per acabar d'adequar les noves parades han retardat la reobertura de l'equipament. De fet, una d'aquestes qüestions té a veure amb l'escorrida de la llum i el consum d'energia. En aquest sentit, ERC denuncia que el nou edifici funciona amb uns generadors que cremen combustible –calculen que 200 litres diaris–, els quals, al seu torn, han generat tones

d'emissions des que es van posar en marxa l'any passat. En aquest sentit, el portaveu republicà, Oriol Torras, recorda que els veïns pateixen el soroll constant d'aquests generadors i que la "fumera" provocada per aquests ja ha deixat marques a l'estructura de l'edifici.

Per la seva banda, fonts municipals assenyalen que ja han abaixat la intensitat dels generadors i que la "transició" cap a l'electricitat ja ha començat amb les primeres connexions elèctriques.

Sant Joan reivindica les mesures d'ajut al comerç

SANT JOAN ▶ L'Ajuntament de Sant Joan Despí reivindica les accions que ha portat a terme l'últim any per ajudar el seu teixit comercial i econòmic. Ho ha fet a través del Pla Reinciem, un programa d'acció adreçat a petites empreses i comerços locals per a la reactivació social i econòmica del municipi.

En aquest sentit, el consistori ha dedicat durant el 2021 més de 800.000 euros al Pla Reinciem. El 60% d'aquest pressupost va estar destinat a promoure l'ocupació a la ciutat, tot

i que un altre dels àmbits més importants del pla té a veure amb el comerç de proximitat.

Sobre aquesta qüestió, el consistori recorda que s'han posat en marxa accions com la Setmana del Comerç o la creació de targetes moneder per promoure el consum a la ciutat. A més, l'últim any s'han concedit bonificacions en la taxa d'ocupació de la via pública que abonen bars i restaurants. Amb tot, l'Ajuntament calcula que l'impacte del Pla Reinciem ha estat de més de 8 milions d'euros.

El consistori ha bonificat la taxa de terrasses. Foto: Ajuntament

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Daniela Salvat: la por ara és energia

» Formada a l'Escola Carlit, el CE Vincit i l'AE Penya Esplugues, la jugadora del CFS Eixample se sent lliure
 » "Ara, des que començo a tocar la pilota a l'escalfament, estic molt tranquil·la", diu la barcelonina

Toni Delgado
ESPLUGUES

"Quan vaig arribar a casa, em vaig posar a plorar. Per què m'havia sentit tan bé en l'entrenament? Què passaria amb l'Aina Torrens i la Mireia Tremps?", recorda Daniela Salvat (Barcelona, 2004). No sabia on ficar-se perquè tenia dues emocions incompatibles: havia estat molt a gust en una prova informal amb el CFS Eixample, i no s'imaginava jugant sense les seves grans amigues a l'AE Penya Esplugues.

Mesos després, Salvat està encantada d'haver decidit fitxar pel conjunt espluguenc. "Realment necessitava un canvi d'aïres. El problema era que sempre he tingut por als canvis", confessa. Malgrat que li costi canviar fins i tot de sabatilles de futbol sala, transmet molta valentia i seguretat. Es nota molt que s'ha treballat per dins i també que s'ha deixat ajudar.

GAUDIR MOLT MÉS

Fins als 14 anys, la barcelonina havia jugat lliure i alegre. Se sentia molt afortunada, però potser no era del tot conscient dels seus progressos. Ni dels focus. "De sobte, vaig descobrir què era la pressió i me la vaig posar jo mateixa. Pensava tant a la pista que vaig perdre naturalitat i ja no feia coses que fins llavors m'havien sortit soles", reconeix.

Les companyes, els entrenadors i les entrenadores la van acompanyar en el camí per recuperar la confiança. "En Jordi Bar-

Salvat, amb els colors del seu actual equip (esquerra) i en un partit amb la selecció quan jugava al Penya Esplugues. Fotos: David Naveira i AE Penya Esplugues

rero, el seleccionador català, m'ha ajudat molt psicològicament, i els meus pares, el Jordi Salvat i la Mària Suárez, m'escolten molt i sempre intenten que vegi el costat positiu de les coses", amplia. Amb el temps, l'experiència i l'actitud, Salvat ha aconseguit gaudir molt més dels partits. Ha transformat la por i els nervis en energia positiva. "Ara, des que començo a tocar la pilota a l'escalfament, em sento molt tranquil·la. Controlo els nervis i fluïxo. M'emociona explicar-t'ho perquè no ha estat gens fàcil arribar fins aquí", concedeix.

Després caràcter i carisma, i sembla molt sincera, directa i senzilla. No pensa mai que és la petita d'un CFS Eixample en què ningú mira el DNI. Al grup totes es cuiden molt. "La Carlota Cobo

ha estat el meu gran descobriment de l'any perquè és un suport constant dins i fora de la pista. Ens ho expliquem tot!", celebra la barcelonina, que cada dia assisteix a una classe magistral de Tati

"De sobte, vaig descobrir què era la pressió i me la vaig posar jo mateixa", diu

Torres: "Et mostra i et fa reflexionar sobre els teus errors i encerts. M'està fent créixer una barbaritat en lectura de joc".

VISITA A SARAGOSSA

Sempre està comptant els dies que falten per al pròxim matx.

Serà el 9 d'abril, quan visitin l'AD Sala Zaragoza, penúltim classificat del grup 2 de Segona Divisió amb 13 punts, "un equip molt fort i físic, i perillós". "Haurem d'anar amb compte amb totes les jugadores, especialment amb una, la María Moreno. Per a mi és la millor de l'AD Sala Zaragoza. Destacaria la seva facilitat per regatejar, la velocitat i el físic", amplia. "Crec que nosaltres som millor equip i allà vam guanyar per 1-6 en una molt bona actuació", continua Salvat.

Sincera per naturalesa i per necessitat, sempre es mostra agraïda amb qui li ho ha donat tot. Parla meravelles de l'Escola Carlit, on va començar a jugar a futbol sala amb Cinto Garcia com a entrenador, o del

seu primer club, el CE Vincit. "El tenia a dos minuts en bici o patinet i hi havia les meves amigues. L'AE Penya Esplugues em va transmetre que allà creixeria molt, i així va ser. El segon any vam guanyar la Lliga, la Copa i el campionat d'Espanya", recorda.

'GOL' DE CALI & EL DANDEE

Abans d'un partit sol escoltar la cançó *Gol*, de Cali & El Dandee. Una lletra entusiasta que la motiva encara més i li regala energia extra. O, simplement, li fa treure la que té dins. El seu emoji favorit és un coet. "Tens raó, quan estigui malament, pensaré que soc un coet i que, com a tal, he d'enlairar-me!", s'acomia, feliç, Salvat. Conversar amb ella és un regal.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

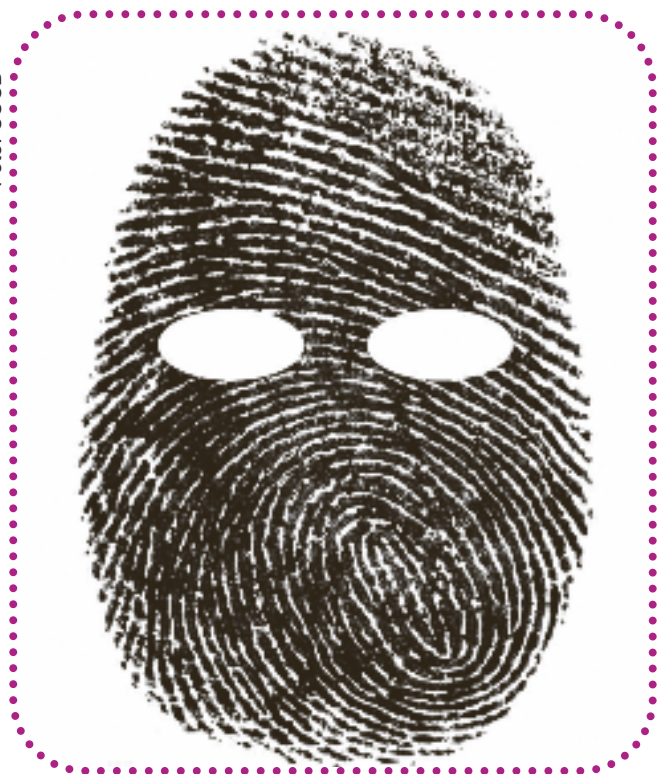

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

No t'ho perdís

Foto: CCCB

La màscara no menteix mai

Últim mes per veure l'exposició 'La màscara no menteix mai' al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), on estarà instal·lada fins a l'1 de maig. Aquesta mostra defensa que "el nostre món no es pot entendre sense màscares ni emmascarats" i, tal com expliquen els organitzadors, recorre els usos polítics de la màscara en la modernitat i aborda les polítiques de control sobre el rostre, les resistències culturals a la identificació, la defensa de l'anonimat, les estratègies de terror en l'acte d'ocultació o la manera de mostrar-la com a símbol identitari.

Famosos

Pedro González López (Tenerife, 2002), més conegut amb el sobrenom de Pedri, té molts números per marcar una era daurada del Barça. El migcampista, que encara no ha fet els vint anys, ja no és només una jove promesa del futbol, sinó que és garantia d'èxit al Barça del present, tal com va demostrar amb el golàs que va marcar al Camp Nou en el partit contra el Sevilla, que va donar la victòria a l'equip dirigit per Xavi Hernández. El fitxatge de Pedri pel Barça es va fer efectiu el 2020, i en menys de dos anys ja s'ha guanyat la confiança i l'estima dels culers. Ho demostra el fet que, ara mateix, és el jugador que ven més samarretes (això sí, Alexia Putellas en va vendre el doble que ell després del clàssic femení que va fer història omplint el Camp Nou).

La fitxa

P E D R I

Ser una jove promesa del futbol

Es el present i el futur del Barça

Un golàs

El gol de la victòria contra el Sevilla demostra el seu talent

Als seus peus

Els culers veuen en Pedri el nou heroi del Barça

QUI ÉS?

ÉS FAMÓS PER...

QUÈ HA FET?

A LES XARXES...

Llibres

Fusta d'eucaliptus cremada
Ennату Domingo

Aquest llibre ens capbussa en les vivències d'una nena de set anys a l'Etiòpia rural de principis dels anys 2000 abans de ser adoptada per una família catalana. Ja d'adult, es continua preguntant el perquè de les condicions de vida de la població etiòp rural, alhora que analitza com es viu amb més d'una identitat i què significa perdre i recuperar la llengua de la infància.

Teatre

Amors
Pere Anglas

Abans de marxar als Estats Units a estudiar, en Giorgio reuneix els seus amics en el que serà probablement l'últim sopar junts durant els pròxims dos anys. Airegen els anhels i els fracassos més íntims, però també reivindiquen valors i creences i reafirmen el seu imaginari eròtic i les seves preferències sexuals.

Al teatre Gaudí de Barcelona.

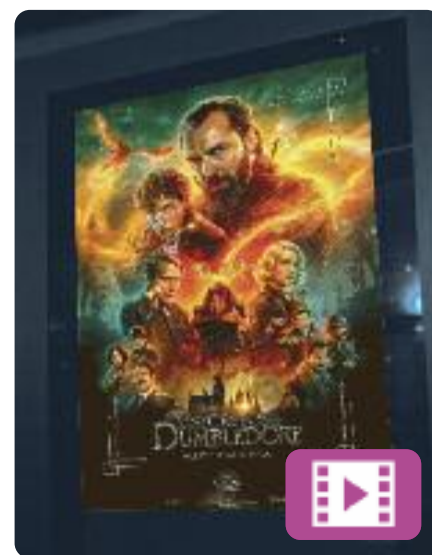
Música

Rere tot aquest fum
Gemma Humet

Gemma Humet estrena aquest abril el seu quart disc i el primer en què no inclou versions i totes les lletres són seves. A *Rere tot aquest fum* (Satélite K), la cantant terrassenca explora la seva manera d'estimar i de viure l'amor, qüestionant els mites de l'amor romàntic. Paradoxalment, la cançó que obre l'àlbum és *Com vols que et parli jo de l'amor?*

Pelis i sèries

Animales fantásticos 3
David Yates

L'univers de Hogwarts que va crear J. K. Rowling amb la saga *Harry Potter* continua donant de si. Ara s'estrena la tercera entrega de la saga *Animales fantásticos* (l'onzena pel·lícula d'aquest univers), protagonitzada per Eddie Redmayne. La trama *Animales fantásticos: Los secretos de Dumbledore* barreja el món màgic i la Segona Guerra Mundial.

ESTILS DE VIDA

Que no et colin notícies falses

Foto: Pexels

INFORMACIÓ

Amb l'auge de les xarxes socials, les notícies falses o *fake news* han pres més protagonisme a les nostres vides i s'han fet especialment fortes en situacions de crisi, com la pandèmia o la guerra a Ucraïna. Tenint en compte això, i aprofitant que el 2 d'abril és el Dia Internacional del *Fact-Checking* (la verificació de dades), és un bon moment per recordar alguns consells per detectar fàcilment si una notícia és falsa.

És primordial que no confiïs cegament en tot el que llegeixis: una mica d'escepticisme d'entrada pot ser molt útil. Desconfia'n sobretot si la notícia t'ha arribat via WhatsApp amb un missatge reenviat o una llista de difusió, i si l'ha publicat un perfil de Facebook, Instagram o Twitter amb poca credibilitat (no és un mitjà de comunicació, una institució ni cap compte verificat). Més enllà de la publicació a xarxes, si hi ha un enllaç, entra-hi per veure d'on surt la notícia: no és el mateix que la publiqui un mitjà seriós que un blog o un fòrum. Llegeix la notícia sencera, perquè sovint els titulars són *clickbait* (pescaclics): donen missatges inexactes i confusos per aconseguir clics. En fer-ho, comprova quines fonts cita. Si detectes que la notícia és falsa, atura'n la cadena de difusió.

Les claus

REENVIAT?

Desconfia sobretot si la notícia t'arriba a través d'un missatge reenviat o d'una llista de difusió de WhatsApp

LA FONT

Comprova si el perfil que publica la notícia a les xarxes socials és fiable, com ara un mitjà seriós o una institució

LLEGEIX

Si hi ha un enllaç, clica-hi i llegeix la notícia completa per defugir del 'clickbait' i per veure quines fonts se citen al text

ATURA-HO

Si saps o sospites que la notícia és falsa, ajuda a aturar-ne la cadena de difusió: no la comparteixis i alerta el teu entorn

Foto: Pexels

Nuevafrontera
Marcant diferències

Ajuda a persones en d'exclusió social

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99 - www.nuevafrontera.org - nuevafrontera.org@gmail.com

Per Sant Jordi

alegria

de La Grossa

Sorteig extraordinari

2.000.000 €

5€

27 d'abril del 2022

La Grossa de Sant Jordi

Loterias de Catalunya

27 D'ABRIL

